

Opinia Komitetu Regionów – Zielona księga „Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej”

(2013/C 356/13)

KOMITET REGIONÓW

- Popiera podjętą we właściwym momencie inicjatywę Komisji w postaci zielonej księgi „Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej” i z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie poprzez ankietę szeroko zakrojonej debaty z myślą o przyszłym rozwoju UE. Celem debaty jest określenie, jak ulepszyć zapewnianie finansowania długoterminowego oraz jak wzmocnić i zdywersyfikować system finansowania inwestycji długoterminowych w Europie.
- Podziela zdanie Komisji, że kryzys finansowy osłabił zdolność europejskiego sektora finansowego do kierowania oszczędności na realizację inwestycji długoterminowych. Przede wszystkim kryzys finansowy i niestabilna sytuacja makroekonomiczna doprowadziły do atmosfery niepewności i niechęci do podejmowania ryzyka, szczególnie w przypadku państw członkowskich napotykaających trudności finansowe.
- Ubolewa, że oferty długoterminowego finansowania i działania typowe dla inwestycji długoterminowych niedostatecznie uwzględniają specyfikę poziomu lokalnego i regionalnego.
- Wyraża ubolewanie, że UE ograniczyła konkurencję oraz pole manewru rządów w określonych obszarach inwestowania, które właśnie dla władz lokalnych i regionalnych mają szczególne znaczenie. Koordynacja i procedury uzyskania zezwoleń trwają zbyt długo i są skomplikowane, co obniża konkurencyjność Europy na rynku światowym i zwiększa atrakcyjność innych regionów świata w oczach inwestorów.

Sprawozdawca	Uno SILBERG (EE/EA), radny gminy Kose
Dokument źródłowy	Zielona księga Komisji Europejskiej „Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej” COM(2013) 150 final

I. UWAGI OGÓLNE

KOMITET REGIONÓW

Inteligentny rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu

1. Popiera podjętą we właściwym momencie inicjatywę Komisji w postaci zielonej księgi „Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej” i z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie poprzez ankietę szeroko zakrojonej debaty z myślą o przyszłym rozwoju UE. Celem debaty jest określenie, jak ulepszyć zapewnianie finansowania długoterminowego oraz jak wzmocnić i zdwersyfikować system finansowania inwestycji długoterminowych w Europie.

2. Podziela zdanie Komisji, że kryzys finansowy osłabił zdolność europejskiego sektora finansowego do kierowania oszczędności na realizację inwestycji długoterminowych. Przede wszystkim kryzys finansowy i niestabilna sytuacja makroekonomiczna doprowadziły do atmosfery niepewności i niechęci do podejmowania ryzyka, szczególnie w przypadku państw członkowskich napotykających trudności finansowe.

3. Popiera stanowisko Komisji, że Europa stoi obecnie przed pilnym zadaniem sprowadzenia UE ponownie na drogę inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Jednocześnie należy zadbać o lepsze uwzględnienie specyfiki lokalnej i regionalnej, a także wyzwania, przed którymi stoją MŚP.

4. Podkreśla, że o przezwyciężeniu kryzysu gospodarczego, stawieniu czoła nowym wyzwaniom oraz o wytyczeniu i urzeczywistnieniu wspólnych celów zadecyduje przede wszystkim oparta na zasadzie pomocniczości i proporcjonalności wszechstronna i szeroko zakrojona współpraca instytucji unijnych, państw członkowskich, miast i regionów, władz lokalnych i regionalnych, a także grup interesów.

5. Jest zdania, że podniesienie średniej wartości dodanej tworzonej przez przedsiębiorstwa produkcyjne z sektorów, które cechują duże nakłady na zatrudnienie, może dać gospodarce skuteczny impuls do wzrostu. Wspieranie tego sektora za pomocą innowacji oraz uproszczonych warunków dostępu do kapitału mogłoby znacząco wpłynąć na całą gospodarkę.

6. Zwraca uwagę, że w największych na świecie przedsiębiorstwach (spółkach giełdowych wchodzących w skład indeksu S&P 500) aktywa oparte na wiedzy już teraz stanowią 80 % ogółu wartości tych firm. Motorem wzrostu są w pierwszej kolejności te dziedziny gospodarki, które na świecie charakteryzują się największym potencjałem wzrostu, czyli zielona

gospodarka, rolnictwo (m.in. bardziej wydajne wykorzystanie lokalnych zasobów biologicznych i biogospodarka), srebrna gospodarka, podaż produktów i usług w dziedzinie zdrowia i opieki społecznej, korzystanie z rozwiązań informatycznych oraz wykorzystanie sektora kreatywnego w określonych dziedzinach życia i gospodarki. Przykładowo w Stanach Zjednoczonych w ciągu najbliższych 10 lat znaczna część (niemal 60 %) nowych miejsc pracy może powstać właśnie w związku z pojawieniem się takich produktów czy usług, które dziś jeszcze nie istnieją. Korzyści ekonomiczne związane z przetworzeniem lub ponownym wykorzystaniem informacji sektora publicznego dzięki rozwiązaniom informatycznym mogą wynieść nawet 40 mld EUR rocznie i zasilić PKB ⁽¹⁾.

7. Przypomina wcześniejsze, powiązane tematycznie opinie KR-u: „Synergia między inwestycjami prywatnymi a finansowaniem publicznym na szczeblu lokalnym i regionalnym” ⁽²⁾, „Wspieranie inwestycji publiczno-prywatnych krokiem w kierunku naprawy gospodarki i długoterminowej zmiany strukturalnej: zwiększanie znaczenia partnerstw publiczno-prywatnych” ⁽³⁾, „Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (2014–2020)” ⁽⁴⁾, „Osiąganie większej synergii między budżetami unijnym, krajowym i władz niższego szczebla” ⁽⁵⁾ oraz „Rola władz lokalnych i regionalnych w promowaniu wzrostu gospodarczego i działaniu na rzecz tworzenia miejsc pracy” ⁽⁶⁾.

II. STANOWISKO KOMITETU REGIONÓW

Zapewnianie finansowania długoterminowego i cechy inwestycji długoterminowych

8. Zgadza się z analizą Komisji Europejskiej, którą w skrócie można przedstawić następująco: inwestorom brakuje pewności prawa i w swoich inwestycjach są bardzo ostrożni. Preferują oni krótkoterminowe i płynniejsze formy inwestycji, przede wszystkim lokaty w prywatne obiekty inwestycyjne. Instytucje finansowe często koncentrują się na gospodarkach wschodzących, cechujących się szybkim rozwojem i niskim poziomem płac.

9. Jednocześnie jest zaniepokojony gwałtownym zaostrzeniem międzynarodowej konkurencji o kapitał zagraniczny, co jest spowodowane tym, że zadłużone państwa pilnie potrzebują nowych źródeł kapitału, aby uruchomić inwestycje pobudzające wzrost i móc obsługiwać nagromadzone długi. Tymczasem nie należy się skupiać wyłącznie na pożyczkach, ale także w innych źródłach kapitału.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, informacje sektora publicznego – nieprzetworzone dane o usługach i produktach (<http://bit.ly/wa4AR>).

⁽²⁾ CdR 272/2013.

⁽³⁾ CdR 21/2010.

⁽⁴⁾ CdR 98/2012.

⁽⁵⁾ CdR 1778/2012.

⁽⁶⁾ CdR 1186/2012.

10. Wskazuje, że gminy i regiony odgrywają wiele różnych ról na rynkach finansowych: przeprowadzają własne długoterminowe inwestycje, a także inwestują w większym lub mniejszym stopniu na własny rachunek, na przykład za pośrednictwem gminnych przedsięwzięć lub w ramach polityki przemysłowej. Ponadto gminy i regiony stanowią same w sobie inwestycje na rynkach finansowych.

11. Zauważa, że sektor publiczny prowadzi działalność na rynkach finansowych w innych warunkach i w innych celach niż sektor prywatny. Przykładowo potrzeba uzyskania zwrotu z inwestycji, horyzont czasowy inwestycji i tolerancja ryzyka bardzo się różnią w przypadku inwestorów publicznych i prywatnych. Komisja powinna zatem zwracać szczególną uwagę na działalność sektora publicznego w przypadku finansowania długoterminowego.

12. Ubolewa, że oferty długoterminowego finansowania i działania typowe dla inwestycji długoterminowych niedostatecznie uwzględniają specyfikę poziomu lokalnego i regionalnego.

13. Wyraża ubolewanie, że UE ograniczyła konkurencję oraz pole manewru rządów w określonych obszarach inwestowania, które właśnie dla władz lokalnych i regionalnych mają szczególne znaczenie. Koordynacja i procedury uzyskania zezwoleń trwają zbyt długo i są skomplikowane, co obniża konkurencyjność Europy na rynku światowym i zwiększa atrakcyjność innych regionów świata w oczach inwestorów.

14. Wzywa władze gminne i regionalne do przeprowadzania takich długoterminowych inwestycji, które tworzą miejsca pracy, promują innowacje technologiczne i zielony wzrost, oraz rozbudowują infrastrukturę energetyczną, transportową i komunikacyjną; co należy ułatwiać i do czego trzeba zachęcać, również w trudnych czasach dla gospodarki.

Promowanie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej. Zdolność instytucji finansowych do pośredniczenia w udostępnianiu finansowania długoterminowego. Banki komercyjne

15. Przypomina, że w konkluzjach Rady Europejskiej z grudnia 2012 r.⁽⁷⁾ podkreślono, że „możliwości, jakie w zakresie równoważenia potrzeb dotyczących efektywnych inwestycji publicznych z celami dyscypliny fiskalnej oferują istniejące unijne ramy fiskalne, mogą być wykorzystywane w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu”. W związku z tym przypomina o swym postulatcie, by pakt stabilności został zreformowany w celu rozróżnienia wydatków bieżących i wydatków inwestycyjnych przy obliczaniu deficytu budżetowego, tak by nie hamować inwestycji publicznych rentownych w długiej perspektywie czasowej.

16. Wyraża zadowolenie, iż banki powoli odzyskują zdolność przeznaczania zasobów finansowych na finansowanie długoterminowe, choć w wypadku inwestycji lokalnych środki nadal udostępniane są na całkowicie nieodpowiednich warunkach.

⁽⁷⁾ Konkluzje Rady Europejskiej, 13 i 14 grudnia 2012 r., I. Polityka gospodarcza, pkt 2.

Banki krajowe i wielostronne banki rozwoju oraz zachęty finansowe

17. Uważa za istotne, by banki krajowe i wielostronne banki rozwoju wspierały strategicznie ważne inwestycje, zwłaszcza w infrastrukturę i dostawy energii, oraz prowadziły antycykliczną politykę fiskalną, a mianowicie w czasach koniunktury gospodarczej gromadziły środki finansowe i znacznie zwiększały inwestycje szczególnie w czasie kryzysu gospodarczego.

18. Podziela pogląd, że na poziomie UE należy unikać nadmiernej konsolidacji banków. Z drugiej strony wskazane byłoby rozszerzenie współpracy w celu skumulowania dostępnych środków finansowych na potrzeby inwestycji na szczeblu lokalnym i regionalnym.

19. Odnośnie do inwestycji w zrównoważony wzrost gospodarczy, opowiada się za powiązaniem kontroli z dłuższymi terminami i wzywa do kontynuowania tymczasowych planów inwestycyjnych. Obligacje projektowe zagwarantowałyby w dłuższej perspektywie zrównoważoność na poziomie lokalnym i regionalnym.

20. Stwierdza, że długoterminowe inwestycje na szczeblu samorządowym można by wspierać nie tylko dzięki instrumentom politycznym i ramom, lecz także zmniejszając biurokrację, rozbudowując komunikację online i wydawnie przyspieszając procesy podejmowania decyzji.

Inwestorzy instytucjonalni

21. Zgadza się, że inwestorzy instytucjonalni odgrywają zasadniczą rolę w finansowaniu długoterminowym i że należy przestrzegać dyrektywy Solvency II. Rola tych inwestorów nabiera znaczenia wraz ze wzrostem inwestowanych sum. Należy upewnić się, że środki pozostające do dyspozycji zostaną zainwestowane w gospodarkę UE, nie zaś Azji czy innego regionu świata.

Łączny wpływ reformy regulacyjnej na instytucje finansowe

22. Zaznacza, że obecne i przyszłe reformy przepisów ostrożnościowych będą się wiązać z długofalowymi łącznymi skutkami. System regulacyjny musi zostać gruntownie przemyślany, a ewentualne skutki – także na szczeblu lokalnym i regionalnym – należy dokładnie monitorować na przestrzeni lat.

Skuteczność i efektywność rynków finansowych w oferowaniu instrumentów finansowania długoterminowego

23. Odnotowuje, że finansowanie długoterminowych inwestycji w Europie przez rynki kapitałowe można by usprawnić poprzez wzmocnienie wewnętrznego rynku kapitałowego w UE oraz infrastruktury, i poprzez wspieranie lokalnych i regionalnych instytucji finansowych, a także zapewnienie skutecznej ochrony inwestorów. Należy również włączyć fundusze emerytalne, inwestujące w rozwój lokalny i regionalny.

24. Sądzi, iż należy opracować kolejne produkty inwestycyjne lub pakiety potencjalnych inwestycji (takich jak projekty drogowe / użyteczności publicznej), które zapewniłyby im większą zdadność do bezpośrednich inwestycji ze strony funduszy emerytalnych.

25. Uznaje podwyższenie wydajności pracy za pilnie potrzebne. Musi się ona nieustannie dostosowywać do ciągle zmieniającego się otoczenia gospodarczego. W takim otoczeniu może być korzystne, jeżeli pracownik będzie mógł i chciał funkcjonować jednocześnie jako udziałowiec bądź inwestor, zainteresowany zapewnieniem długoterminowych inwestycji w przedsiębiorstwie, w którym jest zatrudniony. W przypadku inwestycji lokalnych, zwłaszcza w sektorze energetycznym i ochrony środowiska, istnieje potrzeba stworzenia struktur inwestycyjnych, w których społeczność lokalna i regionalna mogłaby odgrywać rolę podmiotu finansującego, a nie tylko konsumenta.

26. Podkreśla, że dla przemian i rozwoju lokalnego może być w odpowiednich przypadkach korzystne, jeżeli pracownicy będą jednocześnie udziałowcami i inwestorami, o ile tego chcą i o ile w ramach danej struktury rynku w ogóle istnieje możliwość partycypacji. Zmiana zasad rachunkowości oraz zwiększenie przejrzystości mogą przy tym zwiększać chęć pracowników do udziału.

27. Jest przekonany o konieczności włączenia na większą skalę mikroprzedsiębiorstw i MŚP, poprawy przejrzystości systemów obrotu oraz zaangażowania inwestorów. Należy zwiększyć udział w rynku obligacji spoza sektora finansowego oraz ułatwić dostęp do niego obligacjom MŚP.

28. Podkreśla, że w celu pobudzenia rynku sekurytyzacji w UE należałoby kontrolować, w jaki sposób instytucje finansowe wykorzystują kapitał, oraz zapewnić, dzięki jednolitym i przejrzystym metodom oceny, uwzględnienie wyłącznie kapitału, który został odpowiednio zabezpieczony. Zastosowanie tych środków powinno wygenerować kapitał, który można by przeznaczyć na inwestycje. Jednocześnie trzeba zagwarantować MŚP płynne rynki obligacji projektowych.

Przekrojowe czynniki umożliwiające oszczędzanie i finansowanie długoterminowe

29. Jest zdania, że opracowanie różnych modeli specjalnych kont oszczędnościowych w obrębie UE oraz potencjalne atuty tych modeli są powiązane z tym, w jaki sposób można zagwarantować oprocentowanie wkładów.

30. Obawia się, że obowiązkowe, choćby tylko częściowo, europejskie konta oszczędnościowe mogłyby wzbudzić w niektórych państwach członkowskich zdecydowany sprzeciw. Z kolei konta dobrowolne nie spotkałyby się z zainteresowaniem szerszych kręgów społeczeństwa. Przy wyborze modelu specjalnego unijnego konta oszczędnościowego należy zdecydowanie wybierać te warianty, które najlepiej będą w stanie odbudować nadszarpnięte zaufanie i przyczynić się do realizacji celów strategii „Europa 2020” dotyczących zatrudnienia i wzrostu na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Podatki

31. Pożądane byłoby rozważenie skoordynowanego podejścia europejskiego w celu obniżenia stawki opodatkowania w przypadku inwestycji kapitałowych.

32. Jest zdania, że z myślą o właściwych zachętach do długoterminowego oszczędzania należałoby rozważyć zastosowanie na szczeblu krajowym korzyści podatkowych skłaniających do szybkiego reinwestowania zysków, do inwestycji długoterminowych oraz do inwestycji kapitałowych w mikroprzedsiębiorstwa i w MŚP. Wskazane byłoby tu rozróżnienie między dochodami kapitałowymi a dochodami z innych źródeł. Ponadto można by rozważyć zróżnicowanie stawek podatku i zwolnienie z podatku długoterminowych lokat oszczędnościowych.

33. Proponuje, by oceniając korzyści, które przedsiębiorstwa uzyskują z tytułu ulg w podatku od osób prawnych, oprzeć się na dotychczas zgromadzonych pozytywnych lub negatywnych doświadczeniach. Przykładowo, w niektórych państwach członkowskich jak dotąd cały zysk nadal jest nieopodatkowany, niezależnie od tego, czy zostanie ponownie zainwestowany czy nie; opodatkowane są tylko niektóre sposoby jego przeznaczenia, które powodują odpływ pieniędzy z przedsiębiorstwa, takie jak dywidendy, specjalne korzyści, świadczenia rzeczowe itp. W końcowym rozrachunku efektywna stawka podatku wynosi ok. 4–5 %. Taki system nie służy wspieraniu inwestycji lokalnych.

34. Wskazuje na fakt, że w szeregu ankiet na temat decyzji inwestycyjnych system podatkowy wymieniano dopiero na 4–6. miejscu. Oznacza to, że inne czynniki są ważniejsze, na przykład dostępność pracowników na miejscu i ich odpowiednie kwalifikacje, dostępność energii, wody itp., niskie koszty prowadzenia działalności, ale także zjawiska, które bezpośrednio lub pośrednio mogą ograniczać przedsiębiorczość, takie jak korupcja itp.

35. Zaleca rozważenie możliwości, by reinwestowana część zysku i przychodów z odsetek z inwestycji nie podlegała opodatkowaniu oraz by przewidzieć zwolnienie z podatku projektów badawczo-rozwojowych i środowiskowych.

36. Popiera ponadto ściślejszą koordynację w celu uproszczenia systemu opodatkowania osób prawnych, rozszerzenia podstawy opodatkowania i obniżenia stawek podatkowych. Trzeba ograniczyć ingerencję państwa w gospodarkę i w życie obywateli, a jednocześnie odpowiednio zwiększyć odpowiedzialność przedsiębiorstw i obywateli za ich sytuację ekonomiczną oraz wspierać różnorodne inicjatywy zbiorowe.

Zasady rachunkowości

37. Stwierdza, że nie we wszystkich państwach członkowskich stosowane są zasady księgowania według wartości godziwej. Stosują je przedsiębiorstwa, które prowadzą działalność jednocześnie w kilku państwach członkowskich UE. Jak dotąd zasady księgowania według wartości godziwej nie spowodowały żadnych zmian w zachowaniu inwestorów.

38. Należy zapewnić stabilność zasad księgowania opartych na ocenie wartości rynkowej aktywów i pasywów w przypadku długich okresów finansowania. Mając na uwadze wartość rynkową aktywów i ich źródła, należy także przewidzieć alternatywne środki umożliwiające wyeliminowanie ryzyka na koniec okresu długoterminowego finansowania.

Ład korporacyjny

39. Uważa, że można by skłonić akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania, wprowadzając korzystne opodatkowanie dywidend. Podobny skutek miałyby zwiększenie wysokości dywidend wypłacanych akcjonariuszom, którzy inwestują je długoterminowo. Ponadto powinno się przewidzieć ulgi podatkowe dla długoterminowych inwestycji w rozwój lokalny i regionalny.

40. Jest zdania, że w sytuacjach, gdy zachęty dla zarządzających aktywami stają się czynnikiem przynoszącym efekty odwrotne do zamierzonych, należy z pewnością zwiększyć przejrzystość rachunkowości, tak by zbudować wzajemne zaufanie społeczeństwa, właścicieli, kadry kierowniczej i pracowników.

Ujawnianie informacji i sprawozdawczość

41. Jest zdania, że chociaż zwiększenie integracji informacji finansowych i niefinansowych może przyczynić się do zapewnienia jaśniejszego oglądu sytuacji gospodarczej przedsiębiorstwa w dłuższym okresie oraz do usprawnienia podejmowania przez nie decyzji, to jednak biorąc pod uwagę obecne tempo życia i możliwości ery cyfrowej, rezygnacja ze sprawozdawczości kwartalnej nie byłaby właściwa. Taka sprawozdawczość umożliwia ponadto ocenę zmieniającej się sytuacji, jeszcze zanim nagromadzą się problemy albo zanim okaże się, że naprawienie ewentualnych szkód będzie dużo bardziej kosztowne.

42. Zachęca do uwzględnienia zakresu i zasięgu wskaźników kwartalnych, biorąc pod uwagę wszystkie możliwości ery cyfrowej. Jednocześnie ważne jest, by dane były podawane w mediach fachowych nie w sposób tendencyjny, ale obiektywny i rzetelny, by towarzyszyły im zrozumiałe streszczenia, a w razie potrzeby opinie ekspertów i krótkie analizy.

43. Jest zdania, że ekonomia i statystyka wypracowały już dostatecznie dużo wskaźników umożliwiających porównania w perspektywie długoterminowej, co sprawia, że stosowanie, kontrola i analiza już istniejących wskaźników jest pracochłonnym przedsięwzięciem. Wobec tego wprowadzanie nowych wskaźników nie wydaje się celowe. Mogłoby się to jednak zmienić, gdyby udało się znaleźć wskaźnik bądź medianę wskaźników porównawczych o szczególnie wysokiej wartości informacyjnej.

Ułatwienie dostępu MŚP do finansowania bankowego i pozabankowego

44. Podziela pogląd, zgodnie z którym MŚP mają gorszy dostęp do finansowania niż duże przedsiębiorstwa, przy czym dodatkowym ograniczeniem jest to, że w wielu państwach członkowskich działalność MŚP napotyka utrudnienia wynikające z dyskryminującego je pod różnymi względami ustawodawstwa.

45. Proponuje rozważenie możliwości utworzenia giełdy publicznej lub internetowego rynku obligacji, co umożliwiłoby wszystkim zainteresowanym swobodne inwestowanie – bez pośrednictwa biur maklerskich – w rozwój lokalny lub regionalny.

46. Zaleca małym i średnim przedsiębiorstwom, by jako dodatkowe możliwości uzyskania pożyczek wykorzystywały spółdzielnie kredytowe, towarzystwa budowlane i podobne małe instytucje finansowe, które w większości państw Europy Wschodniej mają niestety bardzo mały udział w rynku, a ich rozwój często nie jest wspierany przez państwo. Przykładowo w niektórych państwach członkowskich istnieją wprawdzie gwarancje depozytów na rachunkach bankowych, ale nie dotyczą one spółdzielni kredytowych.

47. Proponuje samorządom lokalnym i regionalnym, organizacjom reprezentującym interesy gospodarcze, organom właściwym w kwestiach majątku publicznego oraz organizacjom rynku pieniężnego, by tworzyły lokalne i regionalne spółdzielnie, które mogłyby być alternatywnym źródłem długoterminowego finansowania na poziomie lokalnym i regionalnym.

48. Zachęca do zbadania możliwości zmian w ustawodawstwie, celowych i koniecznych dla skutecznego funkcjonowania spółdzielni kredytowych, oraz do przedstawienia stosownych propozycji.

49. Jest zdania, że tego rodzaju sieć małych instytucji finansowych mogłaby być rozwiązaniem wielu problemów występujących na poziomie lokalnym i regionalnym. Uważa także, że należałoby zapewnić, by MŚP otrzymały gwarantowany udział procentowy kapitału wysokiego ryzyka. Jednocześnie należy rozważyć wzmoczone wykorzystanie wsparcia kredytowego.

50. Podkreśla, że opracowanie unijnych ram regulacyjnych dotyczących alternatywnych źródeł finansowania pozabankowego dla MŚP pod pewnymi warunkami byłoby z pewnością korzystne dla rozwoju lokalnego i regionalnego, gdyż obecne ramy prawne raczej ograniczają działalność MŚP niż jej służą.

Bruksela, 9 października 2013 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów

Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ